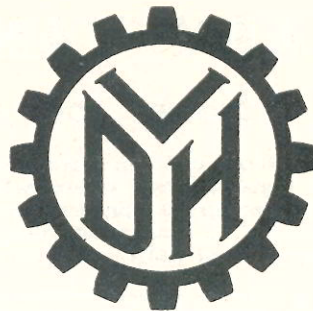

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V. - DEN HAAG - HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielafabriek N.V.

Ruim twee en dertig honderd gulden

★
Fl. 3210.64
★

De verdeling

De gelden werden als volgt
bijeengebracht:

Maanweg	f 2298,47
Idem centenactie	f 88,07
Utrecht	f 500,03
E.N.A.F.	f 122,—
Toneelavonden	
Maanweg	f 177,07
Klaverjasclub	f 25,—

Totaal f 3210,64

Soms zijn er momenten, waarop men zichzelf op de schouder mag kloppen. Gaat U dan nu maar Uw gang en klop op beide schouders. Want Van der Heem N.V. is voortreffelijk voor de dag gekomen in de actie voor de vluchtelingen.

Met voldoening zullen wij straks mededelen aan het Comité Vluchtelingenhulp 1954; de mensen van Van der Heem N.V. hebben — geheel vrijwillig door middel van collecten — een bedrag bijeen gegaard van twee en dertig honderdtien gulden en vier en zestig cent f 3210,64; de Directie verdubbelt dit bedrag, totaal-bijdrage f 6421,28.

Het zou de Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen deugd hebben gedaan als hij gezien had met hoeveel plezier dit resultaat werd bereikt.

Hartelijk dank aan allen, die de actie deden slagen: zowel de dames-collectanten als de heren-organisatoren en -medewerkers als Ben Vroklage voor zijn tekeningen en centen-actie-pijlen als... de milde gevers.

Van der Heem N.V. heeft wederom getoond op de bres te staan voor medemens in nood.

KERST KLAVERJAS

Op Woensdag 22 December des avonds om 20 uur houden wij weer een groot Kersttoernooi in ons Ontspanningsgebouw.

Kaarten voor deze avond kunt U vanaf heden tijdens de beide pauzes bestellen à 50 ct. per persoon. Haast U!

Er zijn vele mooie prijzen.

Van der Heem-politie in de nacht van 26 op 27 November 1954

Deez' nacht hadden wij wel extra zorgen:
In de fabriek lag veel geld geborgen.
't Werd door van der Heemers gul gegeven,
Om de vluchtelingen te laten leven.
Daarom werd ieder geluid en vreemd gedrocht,
Door ons nauwkeurig onderzocht,
Wij gingen dan kijken en ook luisteren.
Of w' iemand zagen, of hoorde fluisteren.
Maar ondanks de storm in deze nacht,
Hadden wij toch een rustige wacht.
Nu kan het geld dus worden verzonden, wat vreugd,
Voor de toekomstlozen en derzelver jeugd.
't Gaat vergezeld van onze goede wensen,
Voor al die zorgvolle, verschopte mede-mensen.

P. W. en M. H. S.

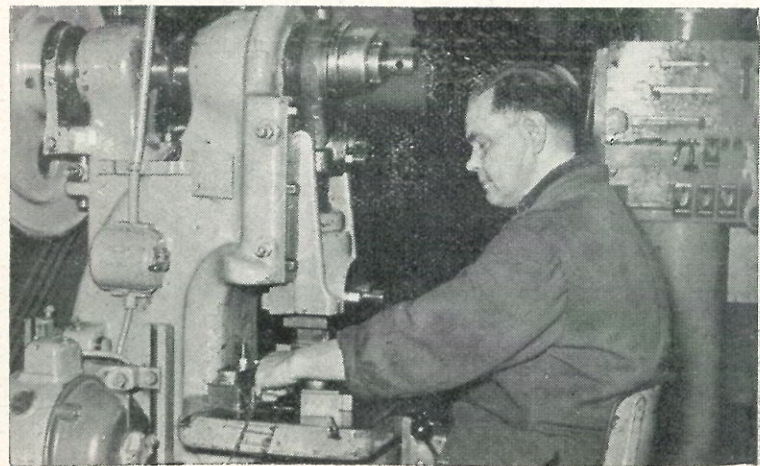
DONKLOF, lofzang op een bescheiden, zilveren jubilaris

Een jubileum is een goed ding; sommige jubilarissen houden niet van de viering van een 25-jarig dienstverband. Daar trekken de collega's zich weinig van aan. Gelukkig.

Want hoe bescheiden iemand ook is, er moet een moment zijn, waarop de aandacht naar zijn stille taakvervulling wordt gericht. Op zo'n ogenblik verdient een jubilaris de dank van zijn directie, zijn chef, zijn collega's.

En anderen, uit hetzelfde bedrijf, worden hierdoor eensklaps een stuk nader gebracht tot iemand waarvan zij voordien niet wisten of hij/zij een week dan wel vijftig jaar zijn taak voor eenzelfde onderneming naar behoren verrichtte.

Is dat een verdienste, wanneer iemand met vakbekwaamheid zijn plicht doet? Ja, zeker vandaag-den-dag wordt trouw aan een werkring en een werkgever te weinig gevonden.

Om die boven omschreven redenen is het dan ook goed, dat vandaag de aandacht wordt gevestigd op de zilveren jubilaris, de heer P. Donklof. Een bescheiden, zeer kundig mens; een „gesloten” man, die voor zichzelf niet aan de weg timmert.

Op 5 December 1929 kwam hij in dienst bij de voormalige Leko-fabriek te Utrecht; in 1946 kwam hij daardoor bij de overname door Van der Heem N.V. bij ons.

Een werker van het soort, die de goede naam van onze producten door zijn nauwgezette taakvervulling heeft helpen vestigen.

Nauwkeurigheid is voor de, als puntlasser begonnen, jubilaris wel een eerste vereiste. Want nu is hij insteller voor de stampmachines; hij ook is de man, die nieuwe stempels uitprobeert en van zijn werk hangt het af, of straks de serie-productie kan verlopen volgens het plan. Dat hij „reserve” is betekent eveneens, dat men hem onderscheidt van anderen; immers bij ons worden slechts de zeer kundigen tot reserves gekozen.

Wanneer vijftig jaar dienstverband voor U niet voldoende bewijs is van iemands honkvastheid, dan vertellen wij U dat de op 22 Maart 1913 geboren Donklof een Utrechenaar is (no-tèer die verjaardag!).

Zoals hij aan stad en werk zijn hart heeft verpaid, zo doet hij dat aan zijn liefhebberijen: vis-

EEN POPULAIRE JUBILARIS

Op 25 Dec. 1929 begon de heer Evers zijn loopbaan bij Van der Heem; ik wens hem hierbij van harte geluk op deze jubileumdag.

Ik weet niet of de heren, welke destijds de heer Evers in dienst namen, vermoeden konden, welke een goede greep zij deden; immers gedurende deze kwarteeuw toonde hij zoveel goede eigenschappen, dat het niet anders mogelijk was dan dat zijn loopbaan steeds in stijgende lijn moest gaan. En zo zien wij hem dan nu als chef van de boekhouding van de Enaf.

Hier zijn het dezelfde eigenschappen, als zijn grote nauwgezetheid zijn netheid, zijn toewijding e.a. welke de aandacht vragen en waarvan iedereen, die met hem in aanraking komt, de invloed ondervindt. Ik geloof dat deze invloed, welke in zo hoge mate verouwen wekt, ook een van de redenen geweest is, waarom de heer Evers verzocht werd voorzitter te worden van de personeelskern.

Deze invloed zal eveneens mede de reden zijn, waarom hij zich een zo groot aantal vrienden bij v. d. Heem verworven heeft en die

evenals ik, hopen dat deze jubileumdag voor hem en de zijnen een buitengewoon prettige moge zijn, waarop hij nog vele jaren in goede gezondheid met genoegen zal kunnen terugzien.

BRAAKMAN.

sen en motorrijden. Elke morgen ronkt zijn zware motor de Ko-meetstraat 27 uit, meestal richting Abstederdijk, maar soms ook naar buiten, om in urenlang van rustige spanning (dat is vissen) te trachten voor zijn vrouw en hem iets te vangen.

Danklof, op je jubileumdag zullen wij je vangen: dat is ons goed recht. Daarmee hopen wij voor jou en voor Van der Heem N.V., dat je nog heel lang bij ons zult zijn. Dat in die komende jaren de herinnering aan de viering van je jubileum een prettige, misschien een onvergetelijke zal zijn, is de wens van

J. VAN DER LINDEN,
Utrecht.

VOORBURGSE COURANT ZOND KALENDER 1955

De Voorburgse Courant schonk ons — dank U wel — een handig foto-kalendertje 1955. Het leent zich vooral om boven een bureau te hangen. Boven de twee maanden per blad zijn Voorburgse foto's afgedrukt van de bekende fotograaf Wouter van Gool.

● VIERHONDERD

VIERHONDERD! Vandaag ontvang U het 400ste V.D.H.-tje, dat sinds 10 November 1945 onder deze naam verscheen.

Even een stukje geschiedenis.

15 Juli 1939: nr. 1. van „De VDH-Omroep”, uitgegeven ter gelegenheid van de eerste fabriek aan de Maanweg. Mobilisatie en oorlog bedreigen voortdurend daarna het bestaan van het orgaan.

10 November 1945: „De VDH-Omroep” wordt gesplitst in „het V.D.H.-tje” en „De Omroep”; het laatste blad beoogt alleen de gedegen copy te verwerken. „De Omroep” ging na vijf nummers ter ziele.

15 Juli 1954: „het V.D.H.-tje”, genummerd 380, herdenkt het 15-jarig bestaan van een eigen bedrijfscourant, gedrukt in de eigen drukkerij.

Vandaag, 4 December 1954, verschijnt nr. 400 van „het V.D.H.-tje”, een weekblad met een oplage van 3250 exemplaren.

Ho, genoeg in 't verleden gekeken.

Belangrijker: de toekomst.

Allereerst: dank aan de abonnees en vooral aan de vele — medewerkers.

Het bestaan van vele personeelsbladen wordt bedreigd door een voortdurende copynood. Bij ons evenwel verheugt de Redactie sinds vele maanden in een waarlijke stroom van bijdragen.

Gevolg: een personeelsorgaan vóór-en-dóór! Begrijpt U. Wij willen vast verklappen, dat trouwe medewerkers in het begin van 1955 een materiële blijk van waardering zullen ontvangen. Ander gevolg: de dagbladpers gebruikt het orgaan als „nieuws”-bron, met andere woorden, men neemt berichten uit „het V.D.H.-tje” over. Onze courant slaat een goed figuur in de reeks van in Nederland verschijnende personeelsbladen.

Plannen! „Het V.D.H.-tje” kan nog veel beter worden. De Redactie-advies-commissie komt steeds met nieuwe ideeën. Enkele plannen, die binnenkort verwezenlijkt zullen worden zijn het geven van bedrijfsreportages (waardoor inzicht in het werk van anderen ontstaat), beschrijvingen van nieuwe producten van V.D.H., een enquête, de instelling van afdelingscorrespondenten, enz.

Zwakke punten: de nieuwsvoorziening uit Utrecht en van de Laakweg. Daar vinden wij — met Uw steun — ook nog wel een oplossing voor.

DE REDACTIE.

KERNSPREEKUREN MAANWEG

1e pauze
6-12-'54: hrn Camphuijsen en v. Zeeland.
2e pauze
6-12-'54: hrn Kouwer en Mindé.

weekblad het VDH-tje

onder redactie van Carel Niermeier, Afd. Publiciteit Van der Heem N.V., Maanweg 256, 's-Gravenhage, telefoon 723820, toestel 338 (mei. W. M. Vos). Gedrukt in eigen drukkerij, oplage 3500 exemplaren, door chef-drukker Buquet, zetter Sebel en binder De Jong.

Aan dit nummer werkten o.m. mee Lydia v. d. Scheer, de hrn Braakman, De Bruin, Marcel v. d. Lans, v. d. Linden (Utrecht), Kerkhof (fotograaf), Saat, Schrevel en Tetenburg, en van de Maanweg voorts de Kern, Bewakingsdienst en Personeelszaken.

BABY VAN DUIZEND WEKEN

Succes voor regisseur, actrices en acteurs

KOOPMAN! Naam met een uitroep teken. Nauwgezet als hij in alle zaken is heeft hij ook een van zijn hobbies het regiseren, met vakmanschap bedreven. „Een baby van duizend weken”, kluchtig toneel spel door de toneelgroep Van der Heem opgevoerd op 25 en 26 November jl. in het Ontspanningsgebouw Van der Heem N.V., draagt het stempel van Koopman's strakke regie en zijn grote artistieke talenten. Daarom verdient **ZIJN** naam het eerst te worden vermeld.

Maar, een goed stuk en een goede regisseur zijn geen waarborgen voor een goede voorstelling. De bekwaamheid van Koopman blijkt wederom uit de keuze van de actrices en de acteurs.

Het publiek, waaronder Uw recensent, heeft verbaasd gestaan. Want ongedachte capaciteiten bleken daar te schuilen, waar deze bij oppervlakkige waarneming niet werden vermoed.

Meestal waag ik mij niet graag aan een persoonlijke bespreking. Amateurtoneel heeft voor gebrek aan rolvastheid, plankenkoorts en het ontbreken van voldoende kennis van toneelspel, vele verontschuldigheden.

Ditmaal echter zal ik niet volstaan met — naar waarheid — te verklaren, dat het publiek het gebodene heeft gewaardeerd. Dat is dan, omdat de prestatie van ons VDH-toneelgezelschap de hoogte heeft bereikt, die het recht geeft een eerlijke — overigens persoonlijke — kritiek te schrijven. Een hoogte, die na wat meer routine de toneelgroep brengen zal in de geleiden van amateurspelers uit een klasse, die in de amateurtoneelwedstrijden kan worden ondergebracht.

Van de enkele honderden amateurgezelschappen, die in mijn dagbladperiode werden verslagen, acht ik de VDH-ers op een niveau staan, waarnaar een verslaggever steeds weer met genoegen gaat zien, ondanks het zo veelvuldige „moeten”.

ERIKA VAN DER STRAETEN speelde, zonder meer, „ingeleeft” een lang niet gemakkelijke en ook niet zo'n dankbare rol. Zij was Sophie, de werkster, de flap-uit, de kleismaaijor, met haar simpele liefde voor postbode Gijs (W. Marda).

MARDA heeft laten zien, in welk genre op de planken zijn kracht ligt. De duiven-mirnaar, die zijn „verloofde” tien jaar laat wachten op de trouwdag, beeldde hij kostelijk uit. Zijn gesprekken met de in het nauw gedreven Doris Bolderman (J. Sleijser) gaven de toeschouwer het bedoelde gevoel van een veronachtzaamd vriend.

Van J. SALENTIJN als Henk van Waven, verloofde en medisch student, behoeft niet veel te worden gezegd, behalve de algemene opmerking aan het eind van dit verslag. Hij beweegt zich zo gemakkelijk — althans voor het oog van het publiek — dat direct bij zijn entree hij zonder meer de persoon is, die hij over het voetlicht moet brengen.

Twee verrassingen heb ik tot het slot bewaard: **LENI OOSTWOUDE** als Henk's (ex-) verloofde gaf — mag ik het ronduit

inspicient, Reijers als geluidstechnicus (nog wat meer aandacht voor achterin), Koos Bekker als requisietenman, C. de Jong als — zeer punctuele — brandwacht, Krul in zijn zware taak van souffleur en de meisjes van de cantine voor de zorgen voor garderobe en de koffie.

Is er iemand vergeten? Dan, oh criticus, schande over deze kritiek.

Ni.

Van onze speciale verslaggevers

De nevenstaande bijdragen, verslag in woord en beeld, over de Van der Heem Sint Nicolaasmiddag zijn van twee kinderen van medewerkers: **Marcel van der Lans**, oud 8 jaar, en **Lydia van der Scheer**, 7 jaar.

Wij zijn onze jonge verslaggever en tekenares dankbaar voor hun bijdragen.

REDACTIE.

WELKOM EN GEFELICITEERD MAANWEG

Welkom:

P. Meuldijk, Zagerij; F. Ph. Bos, Werkvoorbereiding; E. L. F. v. Calsteren, H. W. J. Pico, P. M. v. Schie, mej. J. N. Soekarman, L. J. v. d. Westen, M. Willems, Inleerband; N. v. d. Meer, Montagemagazijn; C. H. in 't Veld, Stofzuigermontage; mej. C. W. Koppe, Cantinedienst; F. C. Weiland, Volontair; J. G. Sporry, Organisatie.

H. K. van Plateringen per 29.11.54 op afd. Montage.

Huwelijk:

J. Langerak, afd. Wikkel met mej. J. v. Ruitenburg d.d. 26.11.54.

Schei nu uit!

De heer Baank (chef-garage) is een man, die beroep en liefhebberij verenigt. U vindt hem, 's morgens om 's avonds laat (en het wordt wel eens laat!) in een opgewekte stemming. Auto's hebben zijn hart gestolen. Niet alleen technisch, maar ook het uiterlijk moet in orde zijn. Daarom wordt er gepoetst en gepoetst.....

Tot een andere productieve werker bij Van der Heem het werk van de heer Baank teniet doet. Niet met opzet natuurlijk, maar ondertussen. Er zijn nl. dieren vrienden, die hun — al dan niet overgebleven — brood uit het raam gooien. Klaarblijkelijk zonder te kijken, want reeds meer malen is het nu gebeurd, dat op het dak van een zojuist gepoetste wagen zo'n boterham terecht is gekomen. Het is een heel werk om dat weer schoon te maken.

Gooi geen brood naar buiten! Niet aan de voorzijde en niet aan de achterkant. Geef het af aan de portiers, die zorgen dat het bij de vogels komt.

zeggen — een onverwachte en ongedachte vertolking. Gevoelig enerzijds, berekend anderzijds was haar spel. Als zij de gedachte aan „publiek in de zaal” geheel weet te vergeten, zal ditzelfde publiek nog verheugder-verbaasder haar bewonderen. Een goed stuk werk!

De tweede verrassing, om te eindigen, was zonder twijfel de verschijning van J. STAL als de zakenman en oom (van Treeseje-Loesje) Caspar van Reve. Zoals hij deze rol speelde, vierkante schouders, kop-op, handen in en duimen buiten de zakken van zijn colbert, resoluut stappend en fors sprekend, samenvattend; imponerend, zo had ook de figuur van Louis-uit-Amerika moeten zijn.

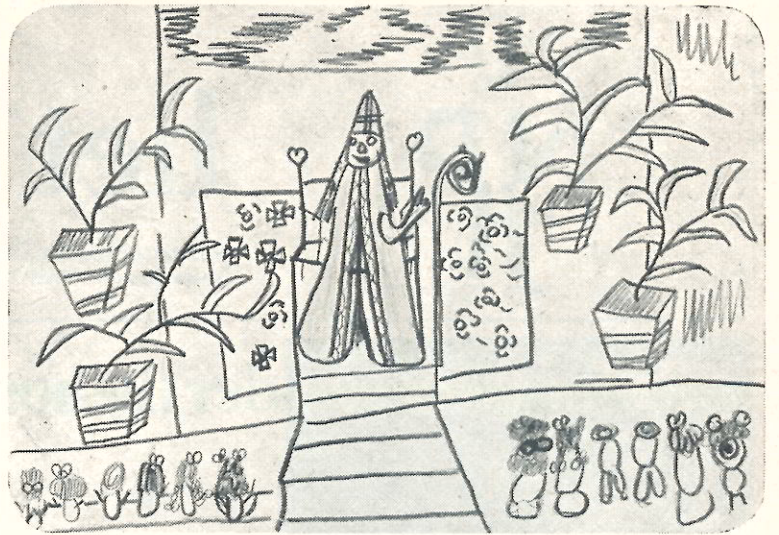
In het algemeen: rolvastheid is iets, wat elke acteur in de hand heeft. Rolvastheid geeft — de voor amateurs zo nodige — zekerheid.

Rolvastheid ten slotte is de basis van de gedachte: wat gedaan moet worden is de moeite waard goed gedaan te worden.

Ik hoop, dat spelers uit deze regels willen verstaan, dat de geleverde kritiek slechts waardering beoogt voor het gepresteerde. Het peil was zo hoog, dat de kritiek waard was gegeven te worden.

Evenwel geen goede voorstelling zonder de stille werkers: Fraterman als toneelchef-

De heer J. Stal als de — voortreffelijk gespeelde — zakenman Caspar van Reve en de — drukbevrijde — dienstmaagd-nicht Treeseje-Loesje, plezierig vertolkt door mej. H. v. Wijngaarden.

SINTERKLAAS BIJ VAN DER HEEM

Er was een groot feest bij Van der Heem. Ja, heel groot feest. Sinterklaas zou komen.

Hoera! wat een feest!

Eerst gingen we liedjes leren.

En toen, ja toen kwam Sinterklaas.

Sint Nicolaas kwam naar voren.

En toen de Zwarte Pieten, het waren er twee.

Toen ging Sint zitten op zijn troon, met een mooi wandtapijt er achter. Eerst ging oom Leo wat vertellen. Toen de Sint aan het praten. En toen ging de Sint de jongens en meisjes roepen en met hen praten. De Pieten waren tweeling.

Als de ene Piet een hand gaf, moest de andere Piet ook een hand geven. Als de ene Piet nee schudde, schudde de andere ook nee.

Toen ging de Sint weg, dat was jammer. Maar ja.

Daarna kwam de pauze. We kregen allemaal een ijsje. Dat was gauw op. De kinderen kregen ook nog een speculaasje. Daarna begon de poppenkast. Het ging over De Toveraar, Jan Klaasen, Katrijn, kabouter Wipneus, elfje Goudhaar, Anneliesje en haar zieke moeder. De toverdrank zorgde er voor, dat de Toveraar, die eerst slecht was geweest, weer een goede Toveraar werd en Anneliesjes moeder weer beter werd. Toen was het uit.

Eerst de jassen aantrekken en toen gingen we naar de garderobe, waar we allemaal een zakje met allerlei lekkers, een pakje met de Sint er op en een speculaaspop kregen.

Het was een fijne middag geweest!

MARCEL VAN DER LANS.

Verkiezing Bestuur Pensioenfonds

Enkele maanden geleden zijn de statuten en reglementen van de stichting „Pensioenfonds Van der Heem” aan de deelnemers uitgereikt. In artikel 7 sub g van die statuten wordt bepaald, dat zodra het pensioenreglement is vastgesteld, zo spoedig mogelijk verkiezingen moeten worden gehouden, om drie bestuursleden door en uit de deelnemers aan te wijzen.

Te vóór aan deze bepaling te voldoen heeft het Bestuur drie deelnemers, nl. de heren C. Schrevel, W. I. Stoffels en J. H. Verdaasdonk verzocht, om namens haar de verkiezing nog dit jaar te regelen.

Wij geven nu gaarne het woord aan de kiescommissie om U nadere mededelingen te doen.

BESTUUR PENSIOENFONDS.

Aansluitend aan bovenstaande mededeling van het Bestuur van het Pensioenfonds maakt de kiescommissie het volgende bekend: De candidaatstelling opent Maandag 6 December 1954 en sluit Maandag 13 December 1954 om 17.00 uur.

Iedere deelnemer in het pensioenfonds, wiens naam vermeld staat op één van de lijsten, gepubliceerd in de cantines, kan één of meer kandidaten stellen.

Iedere candidaatstelling moet ondertekend worden door ten minste 10 deelnemers; ook de candidaat moet tekenen, ten bewijze, dat hij een eventuele benoeming zal aanvaarden.

Candidaat kunnen gesteld worden diegenen, waarvan de namen onderstreep op de deelnemerslijsten voorkomen.

Candidaatstellingsformulieren zijn vanaf 6 December 1954 te verkrijgen bij:

hr C. G. Evers, voor de ENAF.

hr H. van Bokhorst en hr C. Schrevel, voor de fabriek Utrecht.

hr J. H. Verdaasdonk en hr W. I. Stoffels, voor de fabriek Maanweg.

Deze formulieren moeten vóór 14 December bij de bovengenoemde personen weer worden ingeleverd.

Reeds nu deelt de kiescommissie U mede, dat de verkiezing gehouden zal worden op Woensdag 22 December 1954.

Alle verdere mededelingen zullen worden gepubliceerd in „het V.D.H.-tje”.

De Kiescommissie,
C. Schrevel, voorzitter.
J. H. Verdaasdonk, secretaris.
W. I. Stoffels, lid.

Op de afd. Z e n d e r b o u w
is plaats voor een

GEREEDSCHAP-ONDERHOUDER

Uitsluitend schriftelijke sollicitaties zo spoedig mogelijk te richten aan afd. Arbeid.

KERST-BRIDGE-DRIVE 23 DECEMBER

De traditionele Kerstbridgedrive zal dit jaar gehouden worden op DONDERDAG 23 DECEMBER.

De bridge-enthousiasten zullen op die avond in ons Ontspanningsgebouw weer felle, sportieve strijd leveren en elkaar de te behalen wildprijzen betwisten.

Hazen, konijnen, kippen enz. zullen de prijzen vormen.

De drive wordt gespeeld volgens het Howell-systeem, waarbij de als sterk bekend staande paren in een aparte groep wor-

den ingedeeld, dus is er voor een ieder kans op een prijs.

Een ieder die ervoor in aanmerking wil komen, moet zich met partner — dit mag een introductie zijn — uiterlijk Maandag 22 December opgeven bij de heer Tetenburg, afd. Organisatie.

Het inschrijfgeld bedraagt f 1,— per persoon. De drive begint om 20.00 uur precies.

Tableau de la troupe, v.l.n.r. mej. R. Helders, de heren J. Sleijser en G. C. Koopman, mej. L. Oostwouder, de heren J. Salentijn en W. Marda, mej. E. v. d. Straeten, de heren L. v. d. Plas en C. Krul, mej. H. v. Wijngaarden en de heer J. Stal.

SLEIJSER, met de wetenschap enkele dagen na de voorstellingen het ziekenhuis in te moeten voor een operatie, gaf zelfs op een moment van inzinking zijn kamp. Zo zou een beroepsartiest ook zijn rol hebben uitgespeeld.

Hij heeft een karakteristieke mimiek, die hem de rol op het lijf geschreven deed zijn en die als verdrukte onschuld een uitstekend spel ten beste gaf.

Minder overtuigend was zijn vrouw Marie (Mej. R. HELDERS), die zich klaarblijkelijk niet geheel „van de zaal kon losmaken”. Niettemin, als „Ka” een goede vertolking. Het spelen van een onsympathieke figuur is één van de zwaarste opgaven.

Haar zwager Louis (L. v. d. PLAS), wisselde in zijn rol. Soms had hij duidelijke momenten, waarop hij sterk dacht aan hetgeen verder moest worden gezegd; daardoor kwam zijn rol van gevierde, rijke Amerikaan in het nauw. De kleding schoot in dit opzicht te kort.

Een andere hoofdrol vertolkte Treeseje (Loesje als pseudo-dienstmeisje) (Mej. H. VAN WIJNGAARDEN). Zij had veel spontaneiteit, maar wanneer de rol werd „gespeeld”, was zij minder overtuigend. Het inleven in de figuur, welke moet worden uitgebeeld, zal mej. v. Wijngaarden het acteren tot een gemakkelijke taak maken. Een heerlijke theorie: maak je „los van de zaal”. De — bij alle spelers — zonder twijfel aanwezig en noodzakelijke fantasie zal haar wel helpen.

De ongedwongen, wel knapste rol gaf mej. E. v. d. Straeten te zien als de werkster Sophie. De reeds zieke heer J. Sleijser gaf blijk van een eigen karakteristiek talent. Op de achtergrond de heer L. v. d. Plas als Louis Bolderman.

